

tistad. On sul oßendamisse rohfo, siis on se veel parrem. Anna sedda temmase sisse. Hea on fa, kui sa temmase annad rohkesti leiget wet sullatud roiga, ehk leiget wet meega, ehk selget ðlli juu, et ta rohkesti saab oßendada.

2) On fest juba hea tük aega, et fegi sedda surmarohto neland; on sesamima rohbi juba aiand tedda rohkesti oßendama — siis árra anna temmase mitte ennam oßendamisse-rohto sisse, se teeb temmase agga kahjo, waid anna temmase kaera-tango-wet ja rasivast jomaa-aega tiggevaste juu. Sa woid nüüd tangud ja fannaper-sed weega kõrtiks feta ja kui se saab nattofe árra jahtnud, siis panne sedda ráttikutte sisse ja mässí sedda ráttikuttega temma ümber kóhho. Panne tedda fa leige wee sisse olladest sadik istuma.

3) Saab se surmarohhi inniinest uima-seks ehk foggone hulluks teinud, nenda kui rebbase faktud ja mürgid sedda kül woinvad

laia paelaga, mis adrilaßmissee jures pru-kitakse, se koh, peált harva, finnisidduda.
4) Kui naesel párrast lapse werri rohkesti jookseb, nenda et farta tulleb temma ello párrast, siis fasta ráttikud õige kúlma wee sisse ja panne neid temma ümber kóhho. On sul ádikast selle kúlma wee sekka pan-na, siis on se veel parrem. Sedda pead sa ni faua prukima, kui tunned, et ta hak-kab abbi sama. Juu woid sa temmase anda wet, píma, ning jõhwika-marja sahwti, mis wee ja meega seggatud on, agga panne hásti tähhele, et sesamima jomaaeg mitte wágga kúim ei olle, fest se teeb temmase háddha.

XV. Polletamisest.

1) Kui fegi ennast on polletanud, siis wôtta ðli, mis linnaseenest on tehtud, ehk píma, ehk foort, ehk konnaatuddo, ehk

)